

Sygn. akt I KO 4/22

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **D. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 3 marca 2022 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w(...)

z dnia 16 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 marca 2016 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych.

Zacząć trzeba od przypomnienia, że na straży zapobiegania tego typu sytuacjom, w których do merytorycznego rozpoznania przez Sąd Najwyższy wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem prowadziłyby pisma skazanego zawierające polemikę z poczynionymi ustaleniami bez podania rzeczowych argumentów, czyniącym zadość treści art. 540 k.p.k. - stoi przepis art. 545 § 3 k.p.k. Zgodnie z tym uregulowaniem, Sąd Najwyższy, po stwierdzeniu, że z treści wniosku wynika jego

oczywista bezzasadność, odmawia jego przyjęcia bez wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych pisma.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca, żądając zdyskwalifikowania postępowania sądowego zakończonego skazaniem go za dokonanie zbrodni zabójstwa oraz występku z art. 157 § 1 k.k., nie uprawdopodobnił nawet w najmniejszym stopniu istnienia podstaw *propter nova*, w gruncie rzeczy kwestionując jedynie ocenę dowodów przeprowadzoną w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i w pełni zaaprobowaną w ramach kontroli apelacyjnej.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.